

درآمدی مختصر بر «داستان شنیدن»¹

بنیکو می‌سن²، استاد سابق دانشگاه شیت‌نوجی
استفان کرشن³، استاد سابق دانشگاه کالیفرنیا جنوبی

بولتن خبری CATEOSL (ژوئیه 2020)

در روش سنتی کلاس‌های آموزش زبان، داستان ابزاری است که تنها یک هدف دارد و آن آموزش واژگان و دستور زبان است. در حقیقت واژه‌ها و نکته‌های دستوری مورد نظر در داستان گنجانده می‌شود تا زبان‌آموز آنها را یاد بگیرد. در این روش به‌طور معمول، واژه‌ها و معنی آنها پیش از داستان می‌آید و برای پس از داستان هم تمرین‌هایی طراحی و ارائه می‌شود. هدف نهایی این روش، حفظ شدن این واژه‌ها و تسلط کامل بر آنهاست.

در مقابل اما، تمرکز و هدف روش SL فهم داستان و لذت بردن از آن است. در این روش، آموزگار داستان را برای زبان‌آموزان قابل فهم‌تر می‌کند. او واژه‌های مشکل‌ساز را انتخاب و هنگام تعریف کردن داستان، معنی آنها را روشن می‌سازد. به این منظور، آموزگار از روش‌های آسان‌کننده درک مفهوم یا CAS⁴ بهره می‌گیرد (Krashen, Mason, Smith, 2018). CAS شامل این موارد است: کشیدن تصویر، تغییر جمله‌بندی، ارائه مترادف و متضاد کلمات، همراه با حرکات بدن و چهره، ارائه ترجمه‌ها و توضیحات موردی. به این شکل، آموزگار نه تنها موارد دشوار و نامفهوم را قابل درک می‌کند، که جزییات جذابی نیز به داستان می‌افزاید.

CAS اگرچه قرار نیست حفظ کردن واژه‌ها یا تسلط کامل بر آنها را تضمین کند؛ اما پژوهش‌های ما به روشنی نشان می‌دهند که این روش در مقایسه با روش‌های سنتی، برای فراگیری بهتر و ماندگارتر واژه‌ها، نتیجه بخش‌تر است. چنانچه هدف اصلی آموزش، گسترش دایره واژگان باشد نیز شنیدن داستان به همراه روش CAS بازدهی بالاتری دارد. همین ترکیب، تا حدی معرف پدیده‌ای است که آن را «محتوای بهینه» می‌نامیم (Krashen, & Mason, 2020). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که اگر هنگام شنیدن یا خواندن، تمرکز زبان‌آموز بر یادگیری واژه‌های جدید باشد، درک مفهوم مختل و در نتیجه فراگیری کند می‌شود. (برای شواهد رجوع کنید به Walter, 2020; McQuillan 2019)

در «داستان شنیدن» اصراری نیست که واژه‌های به‌خصوصی در داستان بیابند، پس نیازی نیست که داستان از واژه‌هایی که می‌خواهیم درس بدهیم تغذیه شود، بلکه کافی است معلم داستان را تعریف کند. اگر تعداد داستان‌ها کافی باشد و CAS را نیز به‌کار بگیریم، همه واژه‌های پرتکرار و کم‌تکراری که زبان‌آموز آماده یاد گرفتن است، خودبه‌خود ظاهر خواهند شد.

فراموش نکنیم که یادگیری کامل (درک معنی و توانایی استفاده از آنچه به‌تازگی آموخته شده) نه در جلسه نخستین که به مرور ممکن می‌شود. هر بار که زبان‌آموز واژه یا اصطلاح جدیدی را در بافت

¹ Story-Listening (SL)

² Beniko Mason

³ Stephen Krashen

⁴ Comprehension-Aiding Supplementation (CAS)

قابل درکی می‌شنود یا می‌بیند، درک بیش‌تر ولو محدودی از آن پیدا می‌کند. جالب این‌جاست که اگر او به‌میزان کافی محتوا دریافت کند، همین درک محدود به فراگیری قابل توجهی می‌انجامد.

منابع

Krashen, S., & Mason, B. (2020). The optimal input hypothesis: Not all comprehensible input is of equal value. *CATESOL Newsletter*, May 2020. pages 1-2. <http://beniko-mason.net/content/articles/2020-the-optimal-input-hypothesis.pdf>

Krashen, S., Mason, B., & Smith, K. (2018). Some new terminology: Comprehension-aiding supplementation and form-focusing supplementation *Language Learning and Teaching*, 60(6), 12-13. <http://beniko-mason.net/content/articles/2018-terminology-krashen-mason-smith.pdf>

McQuillan, J. (2019). Where do we get our academic vocabulary? Comparing the efficiency of direct instruction and free voluntary reading. *The Reading Matrix*, 19(1), 129-135. <http://www.readingmatrix.com/files/20-d7ceydef.pdf>

Walter, C. (2020). 50 first stories vs. textbook: Do stories contain infrequent words? *Language Issues*, 1(1), 39-46. <http://language-issues.com/wp-content/uploads/2020/05/1-3.pdf>